

Datum van
inontvangstneming

:

07/01/2022

Zaak C-713/21

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

25 november 2021

Verwijzende rechter:

Bundesfinanzhof (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

27 juli 2021

Verzoeker en verzoeker tot „Revision”:

A

Verweerder en verweerder in „Revision”:

Finanzamt X

[OMISSIS] BUNDESFINANZHOF

[OMISSIS] BESCHIKKING

In het geding tussen

A

verzoeker en verzoeker tot „Revision”

[OMISSIS] en

Finanzamt X

verweerder en verweerder in „Revision”

betreffende de omzetbelasting 2007-2012

[OMISSIS] *D i c t u m*

I. Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

Met betrekking tot de betekenis van artikel 2, lid 1, onder c), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, zoals uitgelegd door het Hof van Justitie van de Europese Unie in het arrest van 10 november 2016, ██████████ C-432/15 (EU:C:2016:855):

Verricht de eigenaar van een trainingsstal voor wedstrijdpaarden één enkele prestatie – bestaande uit de stalling, training en deelname van paarden aan wedstrijden – ten behoeve van de paardeneigenaar ook onder bezwarende titel wanneer de paardeneigenaar als vergoeding voor deze prestatie de helft van het recht op prijzengeld dat in geval van een succesvolle deelname aan een wedstrijd aan hem toekomt, afstaat?

II. De behandeling van de zaak wordt geschorst totdat het Hof van Justitie van de Europese Unie uitspraak heeft gedaan.

M o t i v e r i n g

I.

- 1 Verzoeker en verzoeker tot „Revision” (hierna: „verzoeker”) is een ruiter en exploiteerde in de jaren 2007 tot en met 2012 (hierna: „litigieuze jaren”) een „trainingsstal voor wedstrijdpaarden”. De paarden die ter beschikking werden gesteld van verzoeker, werden in zijn bedrijf vakkundig gestald, verzorgd en getraind en werden uitgebracht op wedstrijden in binnen- en buitenland. Verzoeker sloot met de in Duitsland gevestigde eigenaren van de paarden „Überlassungsverträge” (overeenkomsten tot terbeschikkingstelling), waarbij deze eigenaars hun paarden „ter beschikking stelden” van verzoeker. Elke eigenaar deed afstand van het recht om instructies te geven betreffende het trainen en uitbrengen van de paarden. Verder werd overeengekomen dat de eigenaar de onderhoudskosten, de wedstrijd- en vervoerskosten en de kosten voor de hoefsmid en de dierenarts van de paarden diende te dragen, terwijl verzoeker de kosten diende te betalen die hij als ruiter maakte om de paarden op wedstrijden uit te brengen (reis- en hotelkosten, onkosten). Aangezien het prijzengeld in het kader van paardenwedstrijden uitsluitend toekwam aan de eigenaar van de paarden, werd tevens overeengekomen dat verzoeker 50 % zou ontvangen van alle geldprijzen en prijzen in natura die hij voor de eigenaar met diens paarden won. In dit verband stonden de respectieve eigenaars de helft van hun toekomstige rechten jegens de respectieve wedstrijdorganisatoren op uitbetaling van de geldprijzen en overdracht van de eigendom van de prijzen in natura reeds aan verzoeker af bij de sluiting van de overeenkomst tot terbeschikkingstelling. Verzoeker mocht de betalingsrechten van de eigenaar verrekenen met tegenvorderingen.
- 2 Verzoeker bracht zowel eigen paarden als andermans paarden uit op wedstrijden in binnen- en buitenland. Verzoeker verrekende overeenkomstig de afspraken met de paardeneigenaren de met hun paarden in de wedstrijden behaalde prijzen met

de kosten voor stalling en verzorging, kosten voor de dierenarts, medicijnen en de hoefsmid, wedstrijdskosten en andere kosten.

- 3 In het kader van een controle ter plaatse ging de inspecteur ervan uit dat de opbrengsten van wedstrijden in binnen- en buitenland met andermans paarden onderworpen waren aan het normale belastingtarief. Daarop heeft verweerder en verweerder in „Revision” [het Finanzamt (belastingdienst), hierna: „FA”) overeenkomstig § 164 van de Abgabenordnung (Duits belastingwetboek) gewijzigde omzetbelastingaanslagen, gedateerd op 8 oktober 2015, vastgesteld en het voorbehoud van herziening opgeheven. Bij besluit van 6 juli 2017 heeft het FA verzoekers bezwaren ongegrond verklaard.

- 4 Ook het beroep bij het Finanzgericht (belastingrechter in eerste aanleg, Duitsland; hierna: „FG”) slaagde niet wat het belangrijkste geschilpunt betrof. Onder verwijzing naar het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof van Justitie”) van 10 november 2016, ██████████ C-432/15 (EU:C:2016:855), dat betrekking heeft op artikel 2, lid 1, onder c), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (hierna: „btw-richtlijn”), en naar de rechtspraak van het Bundesfinanzhof (hoogste federale rechter in belastingzaken, Duitsland; hierna: „BFH”) inzake het Umsatzsteuergesetz (Duitse wet op de omzetbelasting; hierna: „UStG”), heeft het FG in zijn – in „Entscheidungen der Finanzgerichte” (uitspraken van de belastingrechters in eerste aanleg; hierna: „EFG”) 2021, 500, gepubliceerde – vonnis geoordeeld dat het prijzengeld voor de deelname met andermans paarden aan wedstrijden in binnen- en buitenland een vergoeding is voor prestaties die aan het normale belastingtarief zijn onderworpen. Verzoeker heeft op grond van de overeenkomsten met de paardeneigenaren één enkele prestatie verricht, die de stalling en training van de paarden en de deelname van de paarden aan wedstrijden omvatte. Voor die reeks van elementen en handelingen ontving verzoeker van de eigenaars van de betrokken paarden een vergoeding voor de onderhoudskosten, wedstrijd- en vervoerskosten en hoefsmid- en dierenartskosten, alsmede een deel van de wedstrijdopbrengst. Hij verrichtte zijn prestatie dus ook tegen overdracht van een deel van het – aan de eigenaren van de paarden toekomende – prijzengeld. Het gaat incasu om de prestatieverhouding tussen verzoeker en de respectieve paardeneigenaar, die losstaat van de prestatieverhouding tussen de paardeneigenaar en de organisator van de wedstrijd. Verzoeker had geen eigen rechtstreekse rechten jegens de organisatoren van de wedstrijd. Hij mocht de helft van de wedstrijdopbrengsten enkel houden op grond van een eigen wederkerige verbintenis tussen hem en de paardeneigenaar.

- 5 In het kader van verzoekers beroep tot „Revision” tegen die beslissing is enkel nog in geschil of verzoeker prestaties ten behoeve van de paardeneigenaren heeft verricht die zijn vergoed door de helft van het prijzengeld af te staan.

II.

6 **1. Toepasselijke bepalingen**

7 **a) Unierecht**

8 Artikel 1, lid 2, tweede zin, btw-richtlijn luidt als volgt:

„Bij elke handeling is de btw, berekend over de prijs van het goed of van de dienst volgens het tarief dat voor dat goed of voor die dienst geldt, verschuldigd onder aftrek van het bedrag van de btw waarmee de onderscheiden elementen van de prijs rechtstreeks zijn belast.”

9 Artikel 2, lid 1, onder c), btw-richtlijn bepaalt:

„De volgende handelingen zijn aan de btw onderworpen: [...]

c) de diensten die binnen het grondgebied van een lidstaat door een als zodanig handelende belastingplichtige onder bezwarende titel worden verricht; [...]”

10 Artikel 9, lid 1, btw-richtlijn luidt:

„Als □belastingplichtige’ wordt beschouwd eenieder die, op ongeacht welke plaats, zelfstandig een economische activiteit verricht, ongeacht het oogmerk of het resultaat van die activiteit.

Als □economische activiteit’ worden beschouwd, alle werkzaamheden van een fabrikant, handelaar of dienstverrichter, met inbegrip van de winning van delfstoffen, de landbouw en de uitoefening van vrije of daarmee gelijkgestelde beroepen. Als economische activiteit wordt in het bijzonder beschouwd de exploitatie van een lichamelijke of onlichamelijke zaak om er duurzaam opbrengst uit te verkrijgen.”

11 In artikel 73 btw-richtlijn wordt bepaald:

„Voor andere goederenleveringen en diensten dan die bedoeld in de artikelen 74 tot en met 77 omvat de maatstaf van heffing alles wat de leverancier of dienstverrichter voor deze handelingen als tegenprestatie verkrijgt of moet verkrijgen van de zijde van de afnemer of van een derde, met inbegrip van subsidies die rechtstreeks met de prijs van deze handelingen verband houden.”

12 **b) Nationaal recht**

13 Krachtens § 1, lid 1, punt 1, UStG zijn de volgende handelingen aan de omzetbelasting onderworpen:

„de leveringen en andere prestaties die een ondernemer in het kader van zijn bedrijf onder bezwarende titel in het binnenland verricht. De belastingheffing wordt niet uitgesloten doordat de handeling wordt verricht op basis van een wettelijke of bestuurlijke regeling, dan wel wordt geacht te zijn verricht uit hoofde van een wettelijk voorschrift.”

- 14 § 10, lid 1, eerste tot en met derde zin, UStG, luidde in de litigieuze jaren als volgt:

„De omzet wordt bij leveringen en andere diensten (§ 1, lid 1, punt 1, eerste zin) en bij intracommunautaire verwervingen (§ 1, lid 1, punt 5) berekend op basis van de tegenprestatie. De tegenprestatie bestaat uit al wat de ontvanger uitgeeft om de prestatie te verkrijgen, onder aftrek van de omzetbelasting. De tegenprestatie omvat ook wat een andere persoon dan de ontvanger aan de ondernemer betaalt voor de prestatie.”

- 15 § 118, lid 2, van de Finanzgerichtsordnung (reglement voor de procesvoering in belastingzaken; hierna: „FGO”) luidt:

„Het Bundesfinanzhof is gebonden aan de feitelijke bevindingen in de bestreden uitspraak, tenzij er met betrekking tot die bevindingen ontvankelijke en goede gronden voor herziening zijn aangevoerd.”

16 **2. Eerdere rechtspraak**

17 **a) Rechtspraak van het Hof van Justitie**

- 18 In zijn arrest in de zaak ██████ (EU:C:2016:855, punt 40) heeft het Hof van Justitie aan de nationale rechter geantwoord „dat de terbeschikkingstelling van een paard door zijn btw-plichtige eigenaar aan de organisator van een paardenwedren met het oog op deelname van dat paard aan die wedren, geen dienst onder bezwarende titel is in de zin van die bepaling, wanneer die terbeschikkingstelling niet ertoe leidt dat deelnamegeld of een andere directe vergoeding wordt betaald en wanneer enkel de eigenaars van een paard met een goede rangschikking bij aankomst in de wedren prijzengeld ontvangen, ook al is dat op voorhand bepaald. Een dergelijke terbeschikkingstelling van een paard vormt echter wel een dienst onder bezwarende titel wanneer de organisator een vergoeding uitbetaalt onafhankelijk van de rangschikking van het betrokken paard bij aankomst in de wedren.”

- 19 Het Hof van Justitie heeft zich aldus uitgesproken over drie situaties waarin de vergoeding voor werkzaamheden bestaat in „de betaling [...] van de inschrijf- en aanmeldingsgelden” (eerste situatie; punt 35 van het arrest van het Hof van Justitie), prijzengeld (tweede situatie; punt 36 e.v. van het arrest van het Hof van Justitie) of „deelnamegeld” (derde situatie; punt 39 van het arrest van het Hof van Justitie). Het Hof van Justitie baseerde zijn beslissing op drie overwegingen.

- 20 Volgens punt 35 van het arrest van het Hof van Justitie kan de door de paardenwedrenorganisator verrichte dienst, die erin bestaat dat de eigenaar van een paard de mogelijkheid krijgt om zijn paard aan de wedren te doen deelnemen, niet de daadwerkelijke tegenprestatie zijn voor de deelname van een paard aan een paardenwedren als zogenoemde „terbeschikkingstelling van een paard” door zijn eigenaar aan de wedrenorganisator. Ter motivering verklaart het Hof van Justitie ten eerste dat het verlenen van de mogelijkheid om aan een wedren deel te nemen,

wordt vergoed door de betaling van inschrijf- en aanmeldingsgelden, waarmee het Hof van Justitie zich tevens over de eerste situatie uitspreekt. Ten tweede is de mogelijke verhoging van de waarde van het paard in geval van bijvoorbeeld een goede rangschikking moeilijk kwantificeerbaar en onzeker.

- 21 Met betrekking tot de tweede situatie zet het Hof in punt 36 e.v. van zijn arrest „in de tweede plaats” uiteen dat, wanneer de eigenaar van het paard enkel in geval van een goede rangschikking bij aankomst in de wedren prijzengeld ontvangt, niet kan worden geoordeeld dat de terbeschikkingstelling van het paard tot een daadwerkelijke tegenprestatie leidt. Het prijzengeld wordt immers niet betaald voor de terbeschikkingstelling van het paard, maar wel voor het behalen van een bepaald wedstrijdresultaat – een goede rangschikking van het paard – en hangt dus af van bepaalde onzekere factoren. Bovendien is de kwalificatie van de terbeschikkingstelling als belastbare handeling naargelang van het resultaat dat het paard in de wedren behaalt, strijdig met de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie volgens welke het begrip „dienst” een objectief begrip is dat niet afhangt van het oogmerk of het resultaat van de betrokken handelingen.
- 22 Met betrekking tot de derde situatie spreekt het Hof van Justitie zich uit in punt 39 van zijn arrest, waarin het „in de derde plaats” verklaart dat de situatie alleen anders is indien deelnamegeld voor de terbeschikkingstelling van het paard wordt betaald, ongeacht de rangschikking van het paard bij aankomst in de wedren.
- 23 **b) Latere rechtspraak van het BFH**
- 24 Met betrekking tot vergoeding in de vorm van prijzengeld (tweede situatie) heeft het BFH zich na het arrest ██████████ (EU:C:2016:855) gebogen over twee groepen van gevallen. In geval van betaling van prijzengeld in de verhouding tussen de wedrenorganisator en de eigenaar van een paard, heeft het BFH zich aangesloten bij de rechtspraak van het Hof [arrest van het BFH van 2 augustus 2018 – V R 21/16, Sammlung der Entscheidungen des Bundesfinanzhofs (verzamelde uitspraken van het BHF) – hierna: „BFHE” – 262, 548, Bundessteuerblatt II 2019, 339].
- 25 Voorts heeft het BFH in zijn arrest van 10 juni 2020 – XI R 25/18 (BFHE 270, 181, punt 45) de in het arrest ██████████ (EU:C:2016:855) verrichte beoordeling van de verhouding tussen de wedrenorganisator en de paardeneigenaar toegepast op de verhouding tussen de paardeneigenaar en de eigenaar van een trainingsstal voor wedstrijdpaarden, wanneer de paardeneigenaar de helft van het prijzengeld afstaat aan de eigenaar van de trainingsstal voor wedstrijdpaarden: „Om de onder II.2.e genoemde redenen [= weergave van het arrest van het Hof van Justitie in de zaak ██████████ EU:C:2016:855, punten 37-40] zijn de bevindingen van het Hof van Justitie in ieder geval van overeenkomstige toepassing op gevallen als het onderhavige, waarin de dienstverrichter [= eigenaar van de trainingsstal voor wedstrijdpaarden] zelf deelneemt aan de wedstrijd en van een derde [= paardeneigenaar] een deel van het prijzengeld ontvangt dat aan de derde wordt uitgekeerd voor het wedstrijdresultaat dat de dienstverrichter zelf heeft behaald

(voor een andere opvatting, zie de uitspraak van het FG Münster van 19 september 2019 – 5 K 2510/18 U, juris, punt 52). De betaling heeft ook in dat geval betrekking op het wedstrijdresultaat van de dienstverrichter, hoewel de betaling juridisch gezien wordt verricht door een derde die het prijzengeld van de organisator heeft ontvangen, en niet door de organisator zelf. Het prijzengeld is geen betaling voor andere (eventueel belastbare) diensten van de dienstverrichter. Het maakt dan ook geen deel uit van de vergoeding daarvoor en heeft geen invloed op de heffingsgrondslag van andere belastbare diensten.” Bovendien is de vraag of de eigenaar van een trainingsstal voor wedstrijdpaarden „afzonderlijke prestaties ten behoeve van de paardeneigenaren verricht” heeft, irrelevant (punten 1 en 46 van het arrest van het BFH, dat is gepubliceerd in BFHE 270, 181).

26 3. Uitleggingsvraag

27 a) Geen rechtstreeks verband tussen vergoeding en prestatie

28 In de onderhavige zaak heeft verzoeker geen eigen recht op prijzengeld jegens de wedstrijdorganisator indien hij de wedstrijd wint. Alleen de eigenaar van het paard heeft jegens de wedstrijdorganisator recht op prijzengeld. Derhalve kan verzoeker slechts aanspraak maken op het prijzengeld indien de paardeneigenaar zijn recht op het prijzengeld aan hem overdraagt, hetgeen in casu telkens voor de helft is geschied in het kader van de tussen verzoeker en de betrokken paardeneigenaar bestaande rechtsbetrekkingen.

29 Volgens het arrest van het BFH dat is gepubliceerd in BFHE 270, 181 (zie II.2.b hierboven), zou in casu kunnen worden aangenomen dat de beoordeling van de tweede situatie door het Hof van Justitie in zijn arrest in de zaak [REDACTED] EU:C:2016:855 (zie II.2.a hierboven) niet alleen betrekking heeft op de situatie waarin de organisator van de wedstrijd het prijzengeld aan de paardeneigenaar betaalt, over welke situatie het Hof van Justitie in dat arrest rechtstreeks heeft beslist, maar ook kan worden toegepast op de daarvan te onderscheiden situatie waarin de paardeneigenaar een deel van dit prijzengeld aan de eigenaar van de trainingsstal voor wedstrijdpaarden geeft voor diens één enkele prestatie (stalling, training en deelname van paarden aan wedstrijden).

30 Indien dat het geval is, zou een prestatieverhouding tussen de wedstrijdorganisator en de paardeneigenaar de daarvan te onderscheiden prestatieverhouding tussen de eigenaar van een trainingsstal voor wedstrijdpaarden en de paardeneigenaar mogelijkwijs verdringen, aangezien het prijzengeld, dat afhangt van de rangschikking, geen vergoeding kan zijn voor de dienst van de eigenaar van een trainingsstal voor wedstrijdpaarden ten behoeve van de paardeneigenaar indien de paardeneigenaar het prijzengeld afstaat waarop hij wegens de rangschikking van zijn paard recht heeft. In dat geval zou een andere prestatieverhouding tot gevolg kunnen hebben dat in de in casu aan de orde zijnde prestatieverhouding het overeenkomstig artikel 2, lid 1, onder c), van de btw-richtlijn vereiste rechtstreekse verband tussen een dienst en een vergoeding wegvalt.

31 **b) Overdracht van prijzengeld als vergoeding voor diensten**

- 32 De verwijzende rechter betwijfelt echter of de beoordeling met betrekking tot het prijzengeld in het kader van de verhouding tussen de wedstrijdorganisator en de paardeneigenaar kan worden toegepast op de verhouding tussen de paardeneigenaar en de eigenaar van een trainingsstal voor wedstrijdpaarden.
- 33 Deze twijfels vloeien voort uit het feit dat uit het arrest van het Hof van Justitie in de zaak ██████ (EU:C:2016:855) onvoldoende duidelijk blijkt of het Hof van Justitie zijn beoordeling baseert op het ontbreken van een vergoeding dan wel op het ontbreken van een prestatie. Indien het arrest van het Hof van Justitie in de zaak ██████ (EU:C:2016:855) aldus moet worden begrepen dat het ontbreken van een prestatie de bepalende factor is, volgt hieruit voor de onderhavige zaak dat moet worden geconcludeerd dat er sprake is van een dienst onder bezwarende titel in de zin van artikel 2, lid 1, onder c), van de btw-richtlijn. In de omstandigheden van het onderhavige geding vormt de overdracht van de helft van het van de rangschikking afhankelijke prijzengeld van de paardeneigenaar aan de eigenaar van de trainingsstal voor wedstrijdpaarden een voorwaarde die deze laatste voor het verrichten van zijn dienst stelt (stalling, training en deelname van paarden aan wedstrijden), en die derhalve als zodanig het vereiste rechtstreekse verband met zijn dienst heeft (zie in die zin ook het arrest van het Hof van Justitie van 19 juni 2003, First Choice Holidays, C-149/01, EU:C:2003:358, punt 32 e.v.).
- 34 Bij de beantwoording van deze vraag moet in aanmerking worden genomen dat het Hof van Justitie zich in punt 35 van zijn arrest in de zaak ██████ (EU:C:2016:855) heeft gebogen over de vraag of er sprake is van een dienst die met een andere dienst wordt vergoed (zie met betrekking tot dergelijke gevallen van zogenoemde ruil en soortgelijke transacties, het arrest van het Hof van Justitie van 26 september 2013, Serebryannay vek, C-283/12, EU:C:2013:599, punt 38 e.v.). Het Hof van Justitie heeft die vraag ontkennend beantwoord. Het Hof van Justitie heeft „in de eerste plaats” geoordeeld dat de door de paardenwedrenorganisator verrichte dienst, die erin bestaat dat de eigenaar van een paard de mogelijkheid krijgt om zijn paard aan de wedren te doen deelnemen, niet de daadwerkelijke tegenprestatie kan zijn voor de zogenoemde „terbeschikkingstelling van een paard” door zijn eigenaar aan de wedrenorganisator. Naar het oordeel van de verwijzende rechter heeft dit geen invloed op de beoordeling in het onderhavige geval.
- 35 Het vervolg van de redenering in punt 36 e.v. van het arrest ██████ (EU:C:2016:855) lijkt dubbelzinnig. Enerzijds verklaart het Hof van Justitie dat de terbeschikkingstelling van het paard niet leidt tot een daadwerkelijke tegenprestatie, wanneer de eigenaar alleen in het geval van een goede rangschikking prijzengeld ontvangt. Dit wijst erop dat het Hof van Justitie het ontbreken van een vergoeding (als tegenprestatie) van belang acht.
- 36 Anderzijds motiveert het Hof van Justitie dit op grond van de omstandigheid dat het prijzengeld niet wordt betaald voor de terbeschikkingstelling van het paard,

maar voor het behalen van een bepaald wedstrijdresultaat – de goede rangschikking van het paard – en derhalve afhangt van een aantal onzekere factoren. Dit wijst erop dat het ontbreken van een dienst de bepalende factor is. Dit lijkt te worden bevestigd door het feit dat het Hof van Justitie zijn conclusie ook rechtvaardigt door te verklaren dat de kwalificatie van de terbeschikkingstelling als belastbare handeling naargelang van het resultaat dat door het paard in de race wordt behaald, in strijd is met zijn rechtspraak, volgens welke het begrip „dienst” een objectief begrip is dat niet afhangt van het oogmerk of het resultaat van de betrokken handelingen (arrest in de zaak ██████ EU:C:2016:855, punt 38).

37 Bijgevolg heeft de verwijzende rechter twijfels over de betekenis van artikel 2, lid 1, onder c), van de btw-richtlijn, zoals uitgelegd in het arrest van het Hof van Justitie in de zaak ██████ (EU:C:2016:855), wat een verwijzing naar het Hof van Justitie noodzakelijk maakt.

38 **4. Relevantie van de prejudiciële vraag voor de beslechting van het geding**

39 De prejudiciële vraag is relevant voor de beslechting van het geding. Op basis van de feitelijke vaststellingen van het FG, die bij gebreke van hiertegen gerichte grieven in het kader van het beroep tot „Revision” bindend zijn voor de onderhavige procedure in „Revision” (§ 118, lid 2, FGO), staat vast dat verzoeker, als eigenaar van een trainingsstal voor wedstrijdpaarden, één enkele prestatie heeft verricht die zowel de stalling en training van de paarden als de deelname aan wedstrijden omvatte. Voor deze reeks elementen en handelingen ontving hij van de eigenaar van het betrokken paard een vergoeding voor de onderhoudskosten, de wedstrijd- en vervoerskosten en de hoefsmid- en dierenartskosten, alsmede de helft van de wedstrijdopbrengst. Deze beoordeling is in overeenstemming met de door het Hof van Justitie vastgestelde rechtsbeginselen inzake de afbakening van één enkele prestatie ten opzichte van meerdere prestaties (zie bijvoorbeeld arrest van het Hof van Justitie van 4 september 2019, KPC ██████ C-71/18, EU:C:2019:660, punt 34 e.v.).

40 Indien het arrest van het Hof van Justitie in de zaak ██████ (EU:C:2016:855) aldus moet worden begrepen dat het ontbreken van een vergoeding de doorslaggevende factor is, zou de juridische beoordeling door het FG overeenkomstig het arrest van het BFH dat in BFHE 270, 181 (zie II.2.b hierboven) is gepubliceerd, onjuist kunnen zijn. Ingevolge het door verzoeker ingestelde beroep tot „Revision” zou het vonnis van het FG moeten worden vernietigd en zou het beroep moeten worden toegewezen.

41 Indien volgens het arrest van het Hof van Justitie in de zaak ██████ (EU:C:2016:855) daarentegen het ontbreken van een prestatie de doorslaggevende factor is, zou het vonnis van het FG juist zijn, zodat het beroep tot „Revision” van verzoeker ongegrond zou moeten worden verklaard. Anders dan in de zaak die heeft geleid tot het arrest ██████ (EU:C:2016:855), is in het onderhavige geding immers niet alleen een prestatie aan de orde die enkel wordt vergoed om een

bepaald wedstrijdresultaat – de goede rangschikking van het paard – te behalen en derhalve afhangt van bepaalde onzekere factoren. In casu gaat het integendeel om één enkele prestatie bestaande uit het stallen, trainen en uitbrengen van paarden op wedstrijden. Deze prestatie is in haar geheel beschouwd niet afhankelijk van onzekere factoren, aangezien deze slechts betrekking hebben op een onderdeel van de deelname aan de wedstrijd. Omdat er sprake is van één enkele prestatie, wordt de helft van het prijzengeld niet afgestaan om een bepaald wedstrijdresultaat te behalen, maar voor de algehele prestatie die niet afhangt van dit resultaat (bestaande uit stalling, training en deelname aan wedstrijden). Die één enkele prestatie is door verzoeker verricht, ongeacht de wedstrijdresultaten. Bijgevolg is er sprake van een dienst die, zoals het Hof van Justitie eist, een objectief karakter heeft. Volgens de verwijzende rechter is de omvang van het afgestane prijzengeld dienaangaande evenmin relevant.

42 Voor deze opvatting pleit ook dat het voor de toepassing van het gemeenschappelijke btw-stelsel van fundamenteel belang is dat de economische en commerciële realiteit in aanmerking wordt genomen (arresten van het Hof van Justitie van 2 mei 2019, *Budimex*, C-224/18, EU:C:2019:347, punt 27, en 18 juni 2020, [REDACTED] C-276/18, EU:C:2020:485, punt 61). Op grond van deze overwegingen moet worden aangenomen dat de helft van het prijzengeld is afgestaan om de algehele prestatie van verzoeker te vergoeden en dat partijen tevens ervan uitgingen dat op duurzame wijze prijzengeld zou worden behaald.

43 **5. Rechtsgrondslag van de verwijzing**

44 Het verzoek om een prejudiciële beslissing wordt bij het Hof van Justitie ingediend krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

45 **6. Schorsing van de behandeling van de zaak**

46 [OMISSIS] [nationale procedureregels]